

[Koch.]
flydelse, og det tror jeg vi gør ved at stå udenfor.

(Kort bemærkning).

Bendix: Jeg vil indlede med at sige, at når man hører socialdemokraterne, der er mod EF, i debatten her i salen i dag og ude omkring i landet, kan man ikke undlade at blive erindret om Liysens Ondskab. Her har vi den rene provinsialisme, her har vi de ængstelige og de forknytte, og jeg kan ikke tilbageholde den bemærkning, at man skal passe på, at man ikke dør af skræk.

Og så vil jeg godt stille et par spørgsmål til hr. Koch. Jeg forstod, at hr. Koch var af den opfattelse, at fællesmarkedet nødvendigvis ville udvikle sig på den måde, at det blev stadig mere integreret. Hvis vi går ud fra, at hr. Koch har ret i det, så kunne jeg godt tænke mig præcis at få at vide: hvad er egentlig hr. Kochs begrundelse for denne ængstelse for en stadig større integration mellem de europæiske lande? Jeg forstod, at hr. Koch var ængstelig for, at det skulle blive en femte blok, men så vidt jeg kan se, er der ikke megen udsigt til, at det, at vi holder os uden for fællesmarkedet, vil medvirke til, at der ikke skabes blokke i verden.

Må jeg dernæst stille et andet spørgsmål. Hr. Koch argumenterer med, at stormagterne er indflydelsesrige, og derfor vil vi i fællesmarkedet være uden indflydelse. Er det hr. Kochs opfattelse, at vi vil have større indflydelse på stormagtsbeslutninger ved at stå udenfor?

Jeg tror nok, at vi, som er i dette hus, alle sammen har en tro på, at det er af betydning at gå ind i systemet, som hr. Koch sagde det. Vi er gået ind i systemet her. Jeg kan derfor ikke forstå, hvorfor vi skal have den opfattelse i en anden sammenhæng, at det at gå ind i systemet er ensbetydende med ingen indflydelse.

Endelig vil jeg sige, at det er slående, når man hører hr. Koch og andre fællesmarkedsmodstandere tale om disse ting, at de anlægger en rent statisk betragtning. Det er i og for sig en modsætning, for samtidig med at hr. Koch siger, at fællesmarkedet vil udvikle sig i retning af stadig mere integration, anfører han det synspunkt, at det vil være statisk, og at det, sådan som det er, og som vi altså

ikke er tilfredse med, vil det vedblive med at være.

(Kort bemærkning).

Koch: Hvis det, at man vender sig imod en bestemt politisk beslutning, er udtryk for, at man er ved at dø af skræk, så kunne det få vidtgående konsekvenser for stillingtagen i dette hus.

Der blev sagt, at disse blokke kommer ligevel, og deri er jeg da helt enig. Jeg er bange for, at vi ikke undgår disse blokke, og det er netop, fordi disse blokke bliver dannet, at jeg har prøvet at give udtryk for, at det måske var ønskeligt, at Norden blev stående udenfor i et forsøg på at optræde i en mæglende funktion over for disse blokke. Spørgsmålet om, hvorvidt man skal påvirke et system udefra eller ved at gå ind i det, er ikke noget, man kan afgøre abstrakt, og fordi man én gang er gået ind i det politiske liv, skal man for det første nødvendigvis ikke blive i det på alle præmisser og vilkår, for det andet behøver man ikke nødvendigvis at drage nøjagtig den samme konklusion i alle andre situationer, man står over for. Her er jeg altså kommet i den situation, at jeg netop på grund af det relativt stivnede beslutningssystem er nået til den overbevisning, at vi har større mulighed for at påvirke udviklingen ved at stå udenfor. Dette er selvfølgelig en ren og skær vurdering, som jeg ikke kan bevise, lige så vel som hr. Bendix heller ikke kan bevise, at vi får større indflydelse. Her må man vurdere, og dér vurderer vi altså forskelligt. At det er en statisk betragtning, jeg lægger til grund, har jeg egentlig svært ved at se, for jeg mener, at jeg netop prøvede at vurdere på grundlag af en ret så dynamisk udvikling i fællesmarkedet. Jeg er helt enig i, at man kan godt forestille sig, at fællesmarkedet stivner i en forholdsvis interesseløs toldunion og landbrugsordning, men så har jeg svært ved at se, at glæden ved at komme derind kan være så forfærdelig stor endda.

(Kort bemærkning).

Bendix: Hr. Koch argumenterer jo ud fra det synspunkt, at dette, at Europa bliver stadig mere integreret, vil føre til, at verden bliver delt op i blokke. Det er vel rigtigere at gå ud fra den tilstand, vi kender, at der er sket en vældig stærk blokopdeling i ver-